

det i § 6 hed: „Denne Skat paalignes efter de nedenfor anførte Regler samtlige Stadens Indvaanere, derunder forstaaet ikke blot dem, der alene have Bopæl i Kjøbenhavns Commune, men ogsaa Saadanne, der ikkun en vis Deel af Aaret have fast Bopæl her, dog at Skatteindtægten, hvad disse Sidste angaaer kun beregnes forholdsvis efter den Deel af Aaret, i hvilken de opholde sig i Kjøbenhavns Commune.“ Det er nu ganske vist, at disse Udtryk havde en vis svævende Begrænsning, hvilket ogsaa har givet Landstthinget Anledning til nærmere at bestemme Grænsen for den Tid, hvorom der var Spørgsmaal. Jeg troer ikke, der var Anledning til at gjøre den Forandring, som er gjort fra Landstthingets Side, idet Praxis og Erfaring snart vilde have gjort, at man havde rammet det Rette i saa Henseende, men efterat denne Forandring nu er skeet, vil jeg dog finde det bedre at holde mig til den end til det Forslag, der er fremkommet fra Udvalget. Jeg tillader mig at bemærke, at der ved Opfattelsen af den Bestemmelse, der indeholdes i Forslaget til § 6, vil være nogle eiendommelige Vanskeligheder. Det hedder, at denne Skat paalignes ikke blot dem, „der alene have Bopæl i Kjøbenhavns Commune, men ogsaa dem, som vel tillige have Bopæl andetsteds, men dog deres Hovedopholdssted i Kjøbenhavn.“ Vi see her et Udtryk, som ikke tidligere er forekommet under Forhandlingerne, og som heller ikke tidligere er forekommet i Lovudkastet, nemlig Hovedopholdssted, og det er temmelig vanskeligt at sige, hvad man skal forstaa derved. I det følgende Punktum fremkommer ogsaa det samme Begreb, og det viser, at man ved Affattelsen af Forslaget specielt har villet udhæve denne Omstændighed. Jeg tillader mig nu at rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om de Familier, der i Kjøbenhavn have leiet Bopæl for hele Aaret, men som benytte Sommerleilighed, skulle ind under

det første Punktum i Paragraphen, thi de have aabenbart Hovedopholdssted i Kjøbenhavn, idet de der have en Leilighed, som er leiet i Aaremaal, men de have dog tillige Bopæl i en anden Commune. Sagen er af temmelig Betydning, thi alle de, der høre ind under det første Punktum, blive satte i fuld Skat, og det er i den Henseende, at der er en Realitetsforandring, baade ligeoverfor Forslaget, saaledes som det fremkom fra den høitærede Ministers Side, ligeoverfor Forslaget, saaledes som det er blevet ændret her i Thinget, og ligeoverfor den Affattelse, Forslaget har faaet i Landstthinget, idetmindste som jeg opfatter den, thi derefter have saadanne Kjøbenhavnske Familier Afgang til en vis Væmpelse, som det forekommer mig er aldeles afftaaret dem ved Affattelsen af det første Punktum af Udvalgets Forslag. Jeg troer, at det er en Realitetsforandring, som vil være en bethdelig Skjærpelse af Loven, især naar man tager i Betragtning, at disse Familier ordentligvis komme til at betale Skat i den anden Commune for de 3—4 Maaneder, de opholde sig der. Jeg vil alene i den Omstændighed finde Anledning til hellere at holde mig til Landstthingets Opfattelse end til det ærede Udvalgs Forslag, men jeg bliver endnu mere bestyrket i denne Anskuelse ved at henvende min Opmærksomhed paa det sidste Punktum. Jeg antager nemlig, at der er to Classer af Personer, som man ved denne Paragraph ønsker at indbringe under Skatten, for det Første den Klasse, jeg før nævnte, Kjøbenhavnere der vel have fast Bopæl her hele Aaret igjennem, men dog tilbringe enbeel af Sommeren paa Landet, og dernæst de større Landeieendomsbesiddere, der have Hovedopholdssted — jeg tillader mig at benytte det Udtryk, som er brugt i Endringsforslaget — andetsteds, navnlig paa deres Eiendomme paa Landet, men tilbringe en maastee forholdsvis kortere Tid i Kjøbenhavn.